

Opublikowano dnia 3 października 1959 r.

Atte 5/04

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 42034

Kl. ~~41 a~~, 59/01

Rodi & Wienenberger Aktiengesellschaft Pforzheim

449 2 5/04

Baden, Niemiecka Republika Federalna

Rozciągliwy pasek ogniwkowy do celów zdobniczych i użytkowych, zwłaszcza w postaci bransoletki do zegarka naręcznego

Patent trwa od dnia 24 października 1956 r.

Pierwszeństwo: 11 października 1956 r. (Niemiecka Republika Federalna)

Wynalazek dotyczy rozciągliwego paska ogniwkowego do celów zdobniczych i użytkowych, zwłaszcza w postaci bransoletki do zegarka naręcznego. Pasek ten składa się z wydrążonych ogniwek oraz z łączących je elastycznie i rozciągliwie narządów łączących, wychylających się pod działaniem sprężyny. Wydrążone ogniwka składają się z podwójnych dwuwarstwowych cylindrycznych tulejek, narządy zaś łączące z ułożonych w kierunku długości paska kabłączków łączących, posiadających zasadniczo kształt litery U, przy czym jedno ramię kabłączka jest wsunięte w otwarty koniec ogniwka jednej warstwy, drugie zaś w drugą warstwę sąsiadującego ogniwka.

Znane są rozciągliwe paski ogniwkowe, w których wydrążone ogniwka obu warstw, ułożonych jedna nad drugą, składają się z oddzielnych ogniwek, przy czym obie warstwy są po-

łączone ze sobą tylko za pomocą kabłączków łączących w taki sposób, że dwa ramiona dwóch przyległych kabłączków łączących wchodzą w każdy z otwartych końców każdego ogniwka obu warstw, w których ogniwka jednej warstwy są przesunięte względem ogniwek drugiej warstwy. Zmontowanie tego rodzaju pasków ogniwkowych jest skomplikowane, gdyż poszczególne ogniwka muszą być ułożone obok siebie w jednym szeregu oraz ponad sobą w dwóch przesuniętych warstwach, po czym dopiero są one łączone.

Niedogodności te są usunięte w pasku ogniwkowym według wynalazku w ten sposób, że każda tulejka górnej lub dolnej warstwy stanowi jedną całość z przesuniętą w stosunku do niej tulejką drugiej warstwy w taki sposób, że tulejki te stanowią górne i dolne części podwójnego ogniwka tulejkowego, przy czym w

każdy z otwartych końców jednego ogniwa wsunięte jest tylko jedno ramie kabłączka łączącego. Przy montowaniu paska nie zachodzi więc konieczność układania poszczególnych ogniwek obok siebie oraz ponad sobą, a wystarczy jedynie ułożenie gotowych podwójnych ogniwek tulejkowych obok siebie.

Podwójne ogniwa tulejkowe według wynalazku mogą być wytwarzane przez zwykłe zluutowanie dwóch przesuniętych względem siebie i leżących jedno nad drugim ogniwek tulejkowych. Bardziej celowy i korzystny jest jednak sposób według wynalazku, polegający na tym, że każde z podwójnych ogniwek tulejkowych jest wygięte z jednego kawałka wykrojonej blachy.

W każdym z ogniwek znajduje się płaska, w środku lekko wygięta pod kątem w obie strony i posiadająca wgłębienie sprężyna, która miejscem wygięcia przylega do ścianki wewnętrznej podwójnego ogniwa, a obydwoma wygiętymi końcami przywiera do ramion kabłączków łączących, przeciwdziałając w ten sposób wysunięciu się kabłączków z poszczególnych ogniwek przy rozciąganiu lub zginaniu paska.

Poszczególne tulejki podwójnego ogniwa mogą być szersze, na przykład dwa razy niż tylne strony kabłączków łączących, tak że obie tulejki, tworzące podwójne ogniwo, leżą co najmniej częściowo, np. do połowy, ponad sobą, wewnętrzne zaś ścianki pozostałych wyżej leżących połówek ogniwek stanowią ścianki nakładcze dla ścianek wewnętrznych podwójnych ogniwek, sąsiadujących w kierunku długości paska z obu stron omawianego podwójnego ogniwa. W takim przypadku zbędne jest stosowanie dwóch kabłączków łączących do każdego z dwóch ogniwek, gdyż w myśl wynalazku dwie tulejki stanowią podwójne ogniwo, będąc zluutowane lub wykonane z jednego kawałka blachy, wobec czego zbędne jest łączenie ich za pomocą dwóch kabłączków.

Szerokość i długość płaskich sprężynek, umieszczonych w tulejkach ogniwek, odpowiada w przybliżeniu prześwitowi i długości tulejki. Jednak wskutek tego sprężynki te z jednej strony z boku wykraczają poza tylne ścianki kabłączków łączących, które posiadają tylko połowę tej szerokości, co powoduje, że pasek w widoku z boku nie ma wyglądu jednolitego. Według dalszego rozwinięcia wynalazku można temu zapobiec wyginając pod kątem prostym do

wewnątrz oba końce kawałka blachy wykrojonej, z której wykonane jest podwójne ogniwo, wskutek czego wspomniane końce tulejki tworzą przepoławiające ścianki tulejki, przy czym wtedy szerokość sprężynek, umieszczonych poprzecznie do paska, odpowiada mniej więcej tylko szerokości tylnych ścianek kabłączków łączących.

Według innej odmiany wykonania paska według wynalazku po dwie tulejki, tworzące podwójne ogniwo, mogą być całkowicie przesunięte względem siebie i wtedy górne i dolne tulejki podwójnego ogniwa są mniej więcej tej szerokości, co tylne ścianki kabłączków łączących. Wówczas wewnętrzne ścianki ogniwa spoczywają całkowicie na odnośnych wewnętrznych ściankach podwójnych ogniwek, sąsiadujących z obu stron wzdłuż paska. Oczywiście w takim przypadku tulejki muszą być szersze o mniej więcej podwójną grubość ścianki, niż wsunięte w nie od strony długości paska kabłączki łączące, chyba że tylne ich ścianki są szersze, niż wycięte i wygięte pod kątem prostym wchodzące do tulejek ramiona kabłączków łączących. Gdy tulejki górnej warstwy są całkowicie przesunięte względem tulejek dolnej warstwy, jak w ostatnio opisanym przykładzie wykonania, wówczas poprzeczne ścianki tulejek górnych stanowią przedłużenie poprzecznych ścianek tulejek dolnej warstwy.

Ramiona kabłączków łączących, osadzone z pewnym luzem w tulejkach mają szerokość większą od wysokości, przy czym wygięte końce sprężyn spoczywają w żłobkach na końcach ramion kabłączków łączących, przez co zapobiega się boczemu wysuwaniu kabłączków łączących z ogniwek.

Ścianki górne podwójnych ogniwek tulejkowych i ich ścianki dolne, przylegające do ręki, mogą również być zaopatrzone w wykrojone przedłużenia, które po osadzeniu kabłączków łączących w otwartych końcach ogniwa zostają zagięte w dół lub w górę względnie w dół i w górę, co zapobiega boczemu wysuwaniu się kabłączków łączących. Poza tym pasek, wskutek częściowego lub nawet całkowitego zakrycia swych ścianek podłużnych, posiada jednolity i ciągły wygląd.

W przypadku gdy strona podłużna paska jest zakryta tylko wzdłuż jednej warstwy, tylne ścianki kabłączka mogą w myśl wynalazku posiadać kształt wypukły wzdłuż nie zakrytej górnej lub dolnej warstwy w taki sposób, że wypukłości leżą w jednej płaszczyźnie piono-

wej z zagiętymi wykrojonymi wydłużeniami drugiej warstwy. Poza tym dolne ścianki podwójnych ogniwek lub odwrotnie górne ścianki i odpowiadające im poprzeczne ścianki posiadają idące wzdłuż paska wydłużenia, przez co poszerzone ścianki zakrywają wygięcia tylnych ścianek kabłączków łączących od dołu albo od góry lub w poprzek z obu stron.

Według innej odmiany wykonania paska górne tulejki podwójnych ogniwek (w widoku od strony długości paska) mogą być szersze, niż tulejki dolne, wskutek czego powstają odstępy między ściankami poprzecznymi tulejek dolnych, co zapobiega zakleszczeniu skóry i włosów również wtedy, gdy pasek jest w stanie nie rozciągniętym. W rozciągliwym pasku ogniwkowym według wynalazku tylne ścianki kabłączków łączących przebiegają względem siebie równolegle i to tak w stanie ściągniętym, jak i w stanie rozciągniętym paska.

Poszczególne części opisanego paska ogniwkowego według wynalazku mogą być wykonane z metali nieszlachetnych, z metali szlachetnych lub ich stopów albo też częściowo z tworzyw sztucznych.

Kilka przykładów wykonania rozciągliwego paska ogniwkowego według wynalazku, zwłaszcza bransoletki do zegarka naręcznego, przedstawiono na rysunku schematycznie częściowo w widoku i częściowo w przekroju.

Fig. 1 przedstawia od strony podłużnej paska kilka podwójnych ogniwek tulejkowych ułożonych obok siebie, fig. 2 — widok boczny od strony podłużnej gotowego paska w stanie nie rozciągniętym, fig. 3 — widok z góry paska przedstawionego na fig. 2 z odjętą górną ścianką środkowego podwójnego ogniwka, fig. 4 — widok boczny od strony podłużnej paska przedstawionego na fig. 2 w stanie rozciągniętym, fig. 5 — widok z góry paska przedstawionego na fig. 4, fig. 6 — widok z boku od strony podłużnej paska przedstawionego na fig. 2 i 4 w stanie wygiętym, fig. 7 — stronę poprzeczną paska w przekroju wzdłuż linii VII — VII uwidocznionej na fig. 2, fig. 8 — stronę poprzeczną paska w przekroju wzdłuż linii VIII — VIII uwidocznionej na fig. 2, fig. 9 — widok boczny od strony podłużnej paska, którego ogniwka dolne są węższe, niż ogniwka górne, fig. 10 — widok boczny od strony podłużnej paska przy całkowicie stykających się ze sobą ogniwkach, fig. 11 — widok z góry paska przedstawionego na fig. 10 z odjętą górną ścianką środkowego podwójnego ogniwka, fig. 12 — widok z góry paska przedstawionego na

fig. 10 w stanie rozciągniętym, fig. 13 — przekrój poprzeczny paska wzdłuż linii XIII — XIII zaznaczonej na fig. 10, fig. 14 — przekrój poprzeczny paska wzdłuż linii XIV — XIV na fig. 10, fig. 15 — widok paska analogiczny do przedstawionego na fig. 10, lecz w którym podobnie, jak według fig. 9, górne ogniwka są szersze niż dolne, fig. 16 — widok perspektywiczny podwójnego tulejkowego ogniwka paska przedstawionego na fig. 1 — 8, fig. 17 — podwójne ogniwko z wydłużeniami ścianki górnej, fig. 18 — podwójne ogniwko tulejkowe paska przedstawionego na fig. 10 — 14 z wydłużeniami ścianki górnej i dolnej fig. 19 — widok podwójnego ogniwka tulejkowego przedstawionego na fig. 17 z zagiętymi wydłużeniami, fig. 20 — widok podwójnego ogniwka tulejkowego przedstawionego na fig. 18, również z zagiętymi wydłużeniami, fig. 21 — płaską sprężynę wkładaną do ogniwek, fig. 22 — kabłączek łączący paska ogniwkowego, fig. 23 — odmianę wykonania kabłączka łączącego, fig. 24 — widok na tworzące boczną stronę paska podwójne ogniwka jak na fig. 17 i 19 z zagiętymi przedłużeniami tylko górnej ścianki, fig. 25 — widok jak na fig. 24 z tą różnicą, że górne ogniwka są szersze od ogniwek dolnych, fig. 26 — przekrój poprzeczny paska wzdłuż linii XXVI — XXVI na fig. 24, fig. 27 — przekrój poprzeczny paska wzdłuż linii XXVII — XXVII na fig. 24, fig. 28 — 31 przedstawiają wykonanie paska, w którym końce kawałków tłoczonych blachy, z której wykonane są podwójne ogniwka tulejkowe, są wygięte do środka ogniwek, mianowicie fig. 28 przedstawia widok boczny podłużnej strony paska z kilkoma ułożonymi obok siebie podwójnymi ogniwkami tulejkowymi tego rodzaju, fig. 29 — widok perspektywiczny podwójnego ogniwka tulejkowego paska przedstawionego na fig. 28, fig. 30 — widok boczny od strony podłużnej tegoż paska, fig. 31 — takież widok gotowego paska, jednak z ogniwkami górnego rzędu szerszymi, niż ogniwka dolnego rzędu.

Następne figury przedstawiają zupełnie inny rodzaj podwójnych ogniwek tulejkowych według wynalazku lub też paska złożonego z takich ogniwek, przy czym górne ogniwka są całkowicie przesunięte względem ogniwek dolnych.

Fig. 32 przedstawia boczny widok podłużny ułożonych obok siebie podwójnych ogniwek tulejkowych, fig. 33 — boczny widok podłużny gotowego paska w stanie nie rozciągniętym, fig. 34 — widok z góry paska przedstawionego

na fig. 33 ale z odjętą górną ścianką jednego z podwójnych ogniwek, fig. 35 — widok z boku paska przedstawionego na fig. 33 w stanie rozciągniętym, fig. 36 — widok z góry paska przedstawionego na fig. 35, fig. 37 — widok perspektywiczny podwójnego ogniwka tulejkowego, fig. 38 — ogniwo z górną ścianką z przedłużeniami, fig. 39 — ogniwo z przedłużeniami w górnej i dolnej ściance, fig. 40 — widok z boku paska z podwójnych ogniwek tulejkowych przedstawionych na fig. 39, fig. 41 — widok z góry paska przedstawionego na fig. 40, ale z odjętą górną ścianką jednego z podwójnych ogniwek, fig. 42 — widok z góry paska przedstawionego na fig. 40 w stanie rozciągniętym, fig. 43 — boczny widok podłużny paska złożonego z podwójnych ogniwek tulejkowych przedstawionych na fig. 38, fig. 44 — poprzeczną stronę paska w przekroju wzdłuż linii XXXXIV — XXXXIV na fig. 43, fig. 45, 46, 47 przedstawiają nie rozciągnięty pasek z podwójnymi ogniwkami, których górne ogniwo są szersze w stosunku do dolnych wreszcie fig. 48 — 52 przedstawiają odmianę wykonania paska z zagiętymi wydłużeniami tylko górnej ścianki ogniwka i z kabłączkami o tylnych ściankach wypukłych, przy czym fig. 48 przedstawia poprzeczną stronę paska częściowo w widoku, a częściowo w przekroju, fig. 49 — poprzeczną stronę paska częściowo w widoku, a częściowo w przekroju, ale z poszerzoną dolną ścianką podwójnego ogniwka, fig. 50 — kabłączek łączący, fig. 51 — widok perspektywiczny podwójnego ogniwka tulejkowego, które odpowiada ogniwu przedstawionemu na fig. 49, fig. 52 — takie same podwójne ogniwo tulejkowe z wsuniętym w dolną tulejkę kabłączkiem łączącym według trzeciej odmiany wykonania, przedstawionej na fig. 50.

Podwójne ogniwo tulejkowe według wynalazku oznaczono na rysunku liczbą 2, tulejki górnego rzędu — liczbą 3, tulejki zaś dolnego rzędu liczbą 4. Górna ścianka podwójnego ogniwka 2 jest oznaczona liczbą 5, a dolna ścianka liczbą 6. Górna ścianka 5 może być zaopatrzona w przedłużenia 7 a dolna ścianka 6 — w odpowiednie przedłużenia 8, które po ułożeniu w szereg podwójnych ogniwek 2 i wsunięciu kabłączków łączących 12 w otwarte końce tulejek 3 i 4 są zaginane pod kątem prostym w górę lub w dół. Przedłużenia te zakrywają całkowicie lub częściowo podłużne strony boczne paska nadając paskowi wygląd jednolitej całości. W tulejki 3 i 4 wkłada się

plaskie sprężyny 9, które są pośrodku lekko wygięte pod kątem w obie strony i posiadają wgłębienia 10, które w miejscu wygięcia przylegają do wewnętrznych ścianek 24 i 25 podwójnych ogniwek 2, przy czym plaskie sprężyny 9 w warstwie górnej i dolnej są skierowane ku sobie swymi środkowymi wgłębieniami 10.

Ramiona 14 kabłączków łączących 12, osadzone w tulejkach 3 i 4 ogniwek podwójnych, posiadają szerokość większą od wysokości, przy czym odgięte końce 11 sprężyn 9 przylegają do ramion 14 zahaczając przy tym o żłobki, wykonane na końcach 15 ramion kabłączka. Zapobiega to wysunięciu się kabłączków 12 z poszczególnych ogniwek 3 i 4 podwójnych ogniwek tulejkowych 2 nawet przy nie zakrytych bocznych podłużnych stronach paska. W przypadku częściowego lub całkowitego zakrycia bocznych stron podłużnych paska przez zagięte od dołu lub od góry albo od góry i od dołu przedłużenia 7 lub 8 górnych ścianek 5 lub dolnych ścianek 6 lub tylko od dołu wytłoczone przedłużenia 8, odpada konieczność zahaczania odgiętych końców 11 płaskich sprężyn 9 o żłobki, wykonane na końcach 15 ramion kabłączków łączących.

Pasek ogniwkowy według wynalazku, różni się od znanych pasków tego rodzaju tym, że tylne ścianki 13 kabłączków łączących 12 przebiegają równolegle do siebie, zarówno gdy pasek jest w stanie nie rozciągniętym, jak i wtedy gdy jest w stanie rozciągniętym. Osiąga się to przez wsunięcie tylko jednego ramienia 14 kabłączka w każdy otwarty koniec tulejki 3 lub 4. W przypadku gdy tylko jeden rząd tulejek jest zakryty po podłużnej stronie bocznej paska, tylne ścianki 13 kabłączków łączących 12 mogą posiadać wygięcie 16 (fig. 50), położone w jednej płaszczyźnie pionowej z zagiętymi wydłużeniami 7 lub 8 zakrytego rzędu (fig. 48, 49). Gdy górny rząd jest zakryty z boku, można poza tym dolną ściankę 6 paska zaopatrzyć w przedłużenia 17 (fig. 49), odpowiadające wygięciom 16 tylnej ścianki 13 kabłączków łączących 12. Poza tym również i ścianki poprzeczne 20 i 21 tulejek 4 dolnego rzędu, mogą być poszerzone z obu stron (fig. 51 i 52). W przypadku zakrycia dolnego rzędu, dotyczy to samo górnej ścianki 5 paska i odnośnych bocznych ścianek poprzecznych 18 i 19 górnych tulejek 3. Wewnętrzne ścianki 24 i 25 posiadają odpowiednie obustronne wycięcia 26, w które wchodzi tylne ścianki 13 kabłączków łączących.

Te wewnętrzne ścianki 24 i 25 ogniwka podwójnego tworzą jednocześnie ścianki nakładcze dla ścianek wewnętrznych 24, 25 podwójnych ogniwek tulejkowych 2, sąsiadujących w kierunku wzdłużnym paska z obu stron omawianego ogniwka podwójnego, przy czym w takim przypadku boczne ścianki poprzeczne 18 i 19 tulejek górnych 3 i boczne ścianki poprzeczne 20 i 21 tulejek dolnych 4 każdych dwóch sąsiadujących ze sobą podwójnych ogniwek przylegają do siebie na przemian. Tulejki górne 3 mogą być szersze niż tulejki dolne 4, wskutek czego między bocznymi ściankami poprzecznymi 20 i 21 dolnych tulejek 4 tworzą się odstępy 22 (fig. 9), co jest korzystne, gdyż zapobiega przychwytywaniu skóry i włosów również gdy pasek jest w stanie nie rozciągniętym.

W przypadku gdy tulejki 3 górnego rzędu są całkowicie przesunięte względem tulejki 4 dolnego rzędu boczne ścianki poprzeczne 18 górnych tulejek 3 stanowią przedłużenie ścianek poprzecznych 20 dolnych tulejek 4 (fig. 32, 33, 35 i 37, 38, 39). Przy częściowym tylko przestawieniu względem siebie górnych tulejek 3 i dolnych tulejek 4 podwójnego ogniwka tulejkowego 2, tulejki 3 i 4 są szersze (ewentualnie dłuższe w kierunku wzdłużnym paska) niż tylne ścianki 13 kabłączków łączących 12. Płaskie sprężynki 9, umieszczone poprzecznie wewnątrz tulejek 3 i 4, są wtedy również szersze niż tylne ścianki 13 kabłączków łączących i przewyższają je z boku, wskutek czego pasek nie zakryty ma wygląd niejednorodny (fig. 2, 4, 6 i 9). Celowe jest więc w takim przypadku przedłużenie końców 23 wykrojonych blaszek, tworzących podwójne ogniwko 2 o wysokość tulejek 3 lub 4 i zagięcie pod kątem prostym tych końców 23 w stronę tulejek (fig. 28, 29), wskutek czego tulejki 3 i 4 są przedzielone na połowę, przechodzące zaś wtedy z boku przez ścianki poprzeczne 19 i 21 i przez wygięte do poprzecznych ścianek końce 23 płaskie sprężynki 9 powinny odpowiadać w przybliżeniu szerokości tylnych ścianek 13 kabłączków łączących 12 (fig. 30, 31).

Zastrzeżenia patentowe

1. Rozciągliwy pasek ogniwkowy do celów zdobniczych i użytkowych, zwłaszcza w postaci bransoletki do zegarka naręcznego, składający się z wydrążonych ogniwek i łączących je elastycznie i rozciągliwie narządów łączących, wychylających się pod działaniem sprężynki, przy czym wydrą-

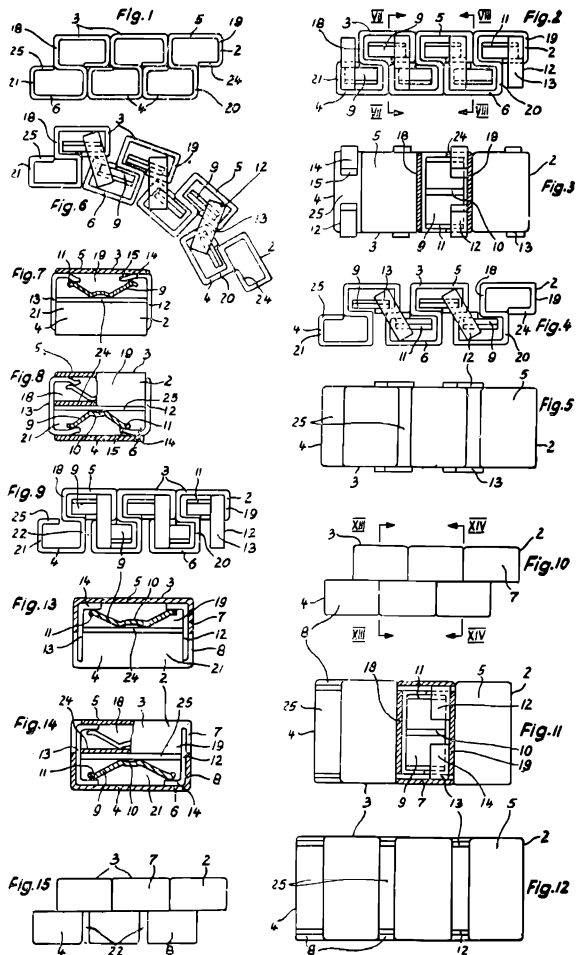
żone ogniwka są utworzone z dwóch rzędów cylindrycznych tulejek, narządy łączące zaś w postaci kabłączków mających kształt zasadniczo litery U, których jedno ramię jest wsunięte w otwarty koniec ogniwka jednego rzędu, drugie zaś ramię w sąsiadujące ogniwko drugiego rzędu, znamienne tym, że każda z tulejek (3, 4) górnego lub dolnego rzędu stanowi jedną całość z przesuniętą względem niej tulejką (4, 3) drugiego rzędu, tak iż tulejki (3, 4) tworzą odpowiednio górne lub dolne części podwójnego ogniwka tulejkowego, przy czym w każdy z otwartych końców tulejek (3, 4) wsunięte jest tylko jedno ramię (14) kabłączka łączącego.

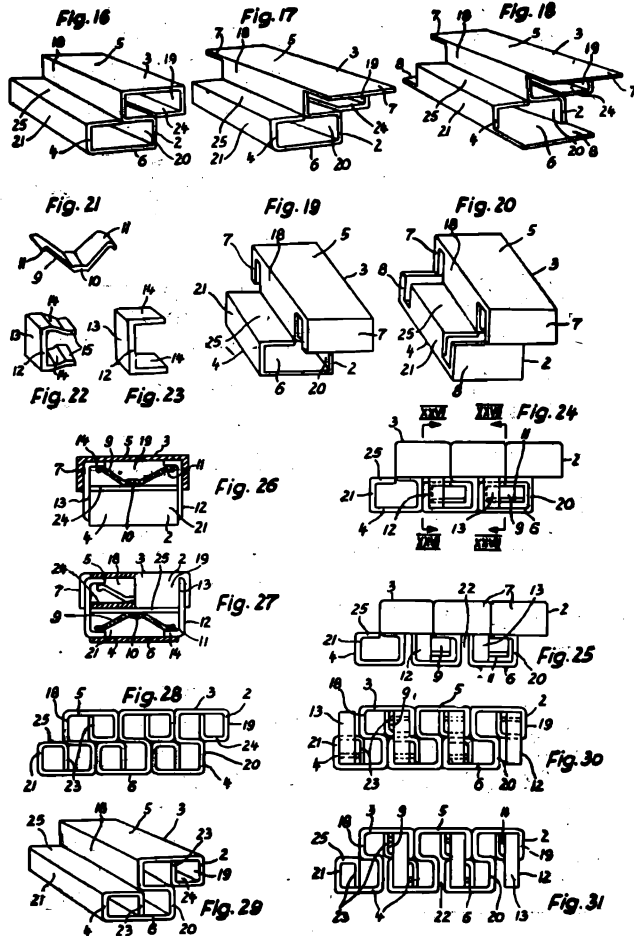
2. Pasek według zastrz. 1, znamienne tym, że każde podwójne ogniwko tulejkowe wygięte jest z jednego kawałka blachy odpowiednio wykrojonej.
3. Pasek według zastrz. 1, 2, znamienne tym, że w każdej tulejce (3, 4) ogniwka znajduje się płaska sprężyna (9), lekko w środku wygięta pod kątem w obie strony, która swą środkową częścią przylega do wewnętrznej ścianki (24, 25) podwójnego ogniwka (2), a swoimi obydwoma odgiętymi końcami (11) do ramion (14) kabłączka łączącego (12), wskutek czego przeciwdziała sprężynując wychylaniu się tego kabłączka (12) w stosunku do tulejek (3, 4) podwójnego ogniwka (2) przy rozciąganiu lub wyginaniu paska.
4. Pasek według zastrz. 1-3, znamienne tym, że tulejki (3, 4) podwójnego ogniwka (2) są szersze, na przykład dwa razy, od tylnych ścianek (13) kabłączków łączących (12), tak iż dwie tulejki (3, 4), tworzące jedno podwójne ogniwko (2), są co najmniej częściowo, np. do połowy, umieszczone ponad sobą, podczas gdy wewnętrzne ścianki (24, 25) pozostałych połówek stanowią ścianki nakładcze dla ścianek wewnętrznych (24, 25) podwójnych ogniwek tulejkowych (2), sąsiadujących w kierunku długości paska z obu stron omawianego ogniwka podwójnego.
5. Pasek według zastrz. 3, 4, znamienne tym, że szerokość i długość płaskich sprężynek (9), umieszczonych w tulejkach (3, 4) ogniwek, odpowiada w przybliżeniu przeświotowi i długości tulejek.

6. Pasek według zastrz. 4, znamieny tym, że końce wykrojonych kawałków blachy, wygiętych w podwójne ogniwo (2), są zagięte pod kątem prostym do wewnątrz tak, iż tworzą one ścianki poprzeczne (23), przedzielające na pół ściankę górną lub dolną tulejek (3, 4) ogniwka podwójnego, przy czym długość płaskich sprężyn (9) odpowiada w przybliżeniu szerokości tylnych ścianek (13) kabłączków łączących (12).
7. Pasek według zastrz. 1—3, znamieny tym, że górne i dolne tulejki (3, 4) podwójnego ogniwka (2) są w przybliżeniu tak szerokie, jak ścianki tylne (13) kabłączka łączącego (12), tak że dwie tulejki (3, 4), tworzące jedno ogniwo podwójne (2), są całkowicie przesunięte względem siebie, przy czym ścianki wewnętrzne podwójnego ogniwka (2) stanowią ścianki nakładcze (24, 25) odpowiednich ścianek (25, 24) podwójnych ogniwek tulejkowych (2) w kierunku długości paska z obu stron omawianego ogniwka podwójnego, a każda poprzeczna ścianka (18, 20) każdej tulejki (3, 4) jest ustawiona pionowo na każdej ściance poprzecznej (20, 18) odnośnej tulejki (4, 3) drugiego rzędu.
8. Pasek według zastrz. 1—7, znamieny tym, że ramiona (14) kabłączków łączących (12), osadzone z pewnym luzem w tulejkach (3, 4) ogniwek podwójnych posiadają szerokość większą od wysokości, przy czym odgięte końce (11) sprężyn (9) przylegają do ramion (14) kabłączków łączących zahaczając o żłobki, wykonane na końcach (15) tych ramion, przez co zapobiega się bocz-nemu wysuwaniu się kabłączków łączących (12) z tulejek (3, 4) ogniwek podwójnych.
9. Pasek według zastrz. 1—8, znamieny tym, że ścianki górne (5) podwójnych ogniwek (2), tworzące powierzchnię zewnętrzną paska, i ścianki dolne (6) podwójnych ogniwek (2), przylegające do ręki, posiadają przedłużenia (7, 8), które po umieszczeniu kabłączków łączących (12) w otwartych końcach tulejek (3, 4) ogniwek podwójnych zostają zagięte od dołu lub od góry albo od góry i od dołu, zapobiegając przez częściowe lub całkowite zakrycie boków paska bocz-nemu wysuwaniu się kabłączków łączących (12), przy czym pasek wskutek częściowego lub całkowitego zakrycia bocznych stron podłużnych posiada wygląd zwarty i jednolity.
10. Pasek według zastrz. 9 z zakrytymi bocznymi stronami tylko wzdłuż jednego szeregu ogniwek, znamieny tym, że ścianki tylne (13) kabłączków łączących (12) wzdłuż nie zakrytego szeregu warstwy górnej lub dolnej są wygięte na zewnątrz w ten sposób, iż otrzymane wypukłości (16) leżą w jednej płaszczyźnie pionowej z zagiętymi przedłużeniami (7 lub 8) drugiego szeregu.
11. Pasek według zastrz. 10, znamieny tym, że dolne ścianki (6) lub górne ścianki (5) ogniwek podwójnych i odpowiadające im boczne ścianki poprzeczne (20, 21 lub 18, 19) posiadają przedłużenia (17) wzdłuż boków paska tego rodzaju, iż poszerzone przez to ścianki (6 lub 5 i 20, 21 albo 18, 19) zakrywają poprzecznie wygięcia (16) tylnych ścianek (13) kabłączków łączących (12) od dołu lub od góry z obu stron.
12. Pasek według zastrz. 1—11, znamieny tym, że górne tulejki (3) podwójnych ogniwek (2) w widoku na wzdłużną stronę paska są szersze od dolnych ogniwek (4), przez co powstają odstępy (22) między poprzecznymi ściankami (20, 21), co zapobiega przychwytywaniu włosów i skóry, również i wtedy, gdy pasek jest w stanie nie rozciągniętym.

Rodi & Wienenberger
Aktiengesellschaft

Zastępca: Inż. Kazimierz Siennicki
rzecznik patentowy

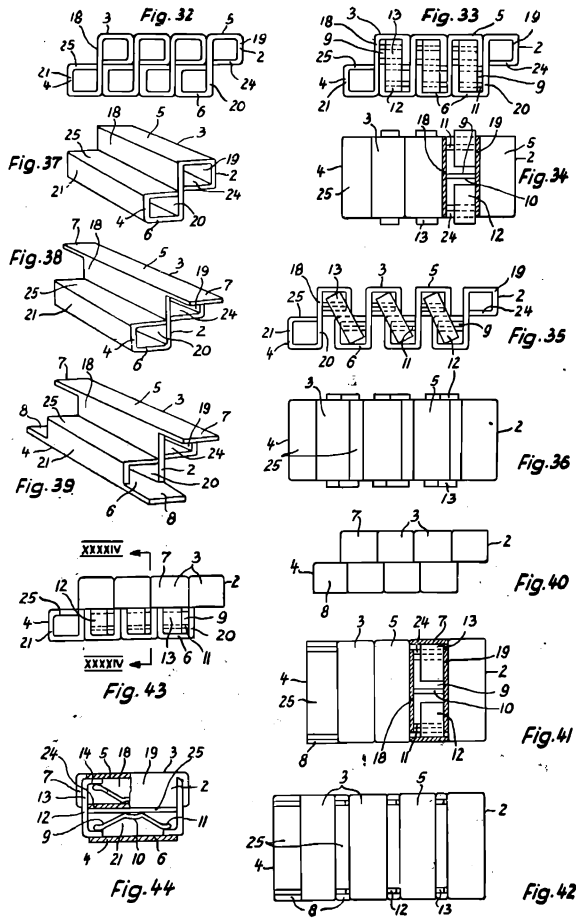

Fig. 45

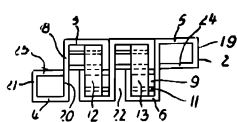

Fig. 46

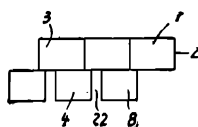

Fig. 47

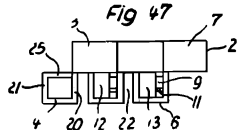

Fig. 48

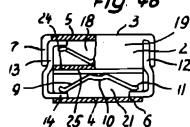

Fig. 49

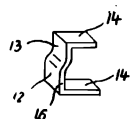
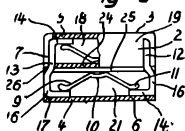

Fig. 50

Fig. 51

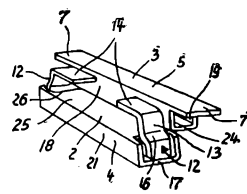
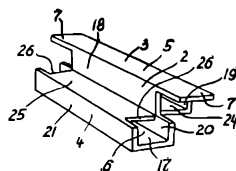

Fig. 52